Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Lundbye, Johan Thomas

Titel: BREV TIL: Bonnevie, Catherine FRA: Lundbye, Johan Thomas (1848-03-25)

Citation: Lundbye, Johan Thomas: ”BREV TIL: Bonnevie, Catherine FRA: Lundbye, Johan Thomas (1848-03-25)”, i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 8. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000003.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Lundbye, Johan Thomas, *Breve fra danske Krigsmænd,*

Joh. T. Lundby til sin Moder.
Løverdag 25 Marts 1848 — Morgen.

Elskede Moder!

Det er den mærkeligste Uge, jeg har oplevet, og jeg finber det derfor uforsvarligt at undlade at skrive endnu engang, om end det bliver flygtigt. Del var til i Tirsdags Kl. 11, at min Beretning gik Da samledes et uhyre Tog (10—12000?) ved Raabhuset, flere fædrelandske Sange løde kjønt, mens vi ventede Paa Borgerrepræsentanterne, der med blottede Hoveder gik gjennem den tætte Skares tordnende Hurra lige til Nygabe, da vare de i Spidsen af Toget, der nu 6 og 6 gik ned ad Bimmelskaftet. Da vi fik Slotspladsen at see, var den sort af Mennesker, og efter at have været der længe, længe, saae man endnu den bestanbig kommenbe Skare over Høibro. Svaret var kort: Ministeviet var afstediget, og vi skulde kun stole paas.
9Kongen. Stemningen var dog endnu noget flau, hvad ikke sorbedredes derved, at Kongen ikke lod sig see, men næste Morgen (Onsdag), da man, uhyre spændte paa Ministervalget, pludselig hører: Scheel-Plessen, Dardenfleth og Dang! hvor bleve vi lange i Ansigterne, og det gik allerede: vi maa have et Casinomøde endnu! Da blussebe Haadet op igjen ned Kl. 10—11 at see Opslag: at Clausen, Monrad, Tscherning, Hvibt, Lehmann vare kaldte til Kongen, og Kl. 2—3 vare de Ministre. Denne Begivenhed har nok allerede lammet den Schleswigholsteinske Deputation, der var kommet samme Morgen, det havde de ikke ventet: at en fuldstænbig Revolution kunde komme istand her, hvor de troede Taalmodighed fik aldvig Cude. Deputationen kunde imiblertid ikke være sikker i Hotellet og blev dersor indbudt as Consul Hage, hvorhen de lebsagedes as Studenter med hvide Bind om Armene. Da de spurgte, om det var Studenter i Toget og man svarede dem, at de fleste vare Studenter, maa de være blevne underligt tilMøde ved at tænke paa, om deres Kielere vilde have beskyttet en dansk Deputation. Samme Asten vilde man bvinge Kongen et Hurra, men han son, og nu begyndte store Skaler, for det meste Pøbel, at drage om i Gaderne med Sang og Hurra til ud paa Natten. Det var stygt, men selv bisse Harder respecterede Kongens Søvn og Halmen ned et Sygehuus paa Kjøbmagergade, hvor de gik lydløse forbi. De tvang en Deel as Avistocratiet til at illuminere og brølede Hurra for de Huse, hvor de nye Ministre boebe eller saa omtrent, de havde ikke altid brugt Veiviser og fik vel heller ikke altid saa venligt Svar som af Moltke, det var taalmodig nok til 3 Gauge at træde frem og tale og takke mellem 6—11½. Thorsdag var det underlige Tog til Slottet, da man saae en talvig Skare ledsage de tre Vogue med Deputationen, som dog ikke leed nogen Forhaanelse, det er værdt at nævne, imod den uhyre visquante Situation, hvovi den bekandt sig. Man skal have ærgret sig over, at de to dare Danvedrogskors o. s. v. Et Par Timer ventede Skaren, da gik det atter til Hages Port, hvor man skal have haanligt løftet et Hurra for hver det steeg ud, dog ikke stærkere, end at det strax hyssedess.
10til Taushed. En Vogn, siges der, man vilde vælte (?). Da de atter vare i Sikkerheb, nedstemte og overvaeldede, drast Neergaard i voldsom Graab: jeg stob dog her i mange Forhold og nu blive vi behandlede som Lanbsforæedere! — Kan det unbre Dem? var Hages Svar. — Det regnede tillykke i Forgaars Aftes, saa Gaderne vare stille. Nu kom Fredag, og jeg brømte allerede om tildagevendende Ro, naar Svaret til Deputationen var pudliceret. Men det som ikke, Tansheden bled Piinlig, jeg maatte ud, Stemningen blev bærre og bærre som Tiden nærmede sig, de skulde dort med Skirner. Og da Kongens Hilsen kom, der i et mandigt, smukt Sprog udtaler Tak og Svar og Bøn til Folket, raabtes endnu vildt hist og her: ja, men har I seet, hvad der ktaaer i Dannevirke, hvad Olshansen har sagt i Renbsborg? dovent, dorsk, uenigt Folk! Had til Ruslanb, Denskad med Frankvig, Fjendskad til Danmark! I Tusindviis strømmede man til Toldboden, og der var en almindelig Bekymving for, at de skulde lide nogen Haan eller Overlast, inden de kom bort; da hørtes det, at man snildt hacde sat dem ombord tildaads fra Proviantgaarden; de havde nemlig fra Morgenstunden været paa Slottet. — Og nu brød de ud: vel er det, de ere borte, men de skulde have havt en Ulykke; selv de Møderateste ste kunde ikke ved Siden af fin Glæde over den gjæstfvi og humane Behandling, der var blevet dem til Deel, tildageholde fin Harme over bisse Menneskers Anmasselse og Frækhed. — Gud skjænse det nye Ministevium Kraft til fit danskelige Værk, da kunne bisse Dage blive en glimrende Peviode i vor Histovie; thi at see for sine Øine foregaae den samme Bevægelse, der andenSteds kostede Strømme af Blod, uden at et Vaaden kom tilsyne, (jeg vil ikke nævne Bræstrup med Stokkene, de er reent forfvundne) — det var i Sandhed saa deitigt, at jeg ikke havde troet det muligt. Hjertet hopper af Glæbe og skjælver igjen, eftersom Tanken falder paa det Vanskelige, der staaer tildage eller det store, det deilige Vidnesbyrd for den danske Karakteer, der er fuldbragt.

Din egen Johan.

De nye Ministre ere meget tarvelige og beskedne; de eres.
11naturligviis enige om at afvise Exellensetitelen, hvad der vil trøste mangen Avistocrat. Tscherning har meldt sig endnu som Cpt. Tsch., og Monrad skal have reserveret sig sin præstelige Virksomhed, saa Ærgjervighed leder ham ikke. Deres Gager siger Rygtet skulle være 2400 Rd.!!! Gud give dem Kraft og Folket Tillid; da vil det være værdt at leve i Danmark .....